

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y
REDACCIÓ

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

LIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre... 8 rais.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 ·
Estranger. 18 ·

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

¡UN DINERET, PER SANTA CREU!

Per mes que tinga qui l' hi guarda las espatllas, me sembla que no 'l cobrará.

LA QUESTIÓ DE ORIENT.

No la busquin pas pels límits orientals de Europa, ni pels confins occidentals del Assia.

No s'llensin per lo Danubi, ni s'fixin ab los Dardanelos: res de Balkans, res de Bulgaria, res de Rumanía, res de Montenegro, ni de Grecia, ni de la Rumelia.

No pensin ab Inglaterra, ni ab Alemania; no s'preocupin ab l'actitud de l'Austria ni ab la de Itàlia.

En una paraula, sápigān que la qüestió se n'ha anat de Constantinopla y se 'ns ha ficat entera y verdadera dinue de Barcelona.

La tenim entre mitj de nosaltres, no 'u d'uputin, y si tothom no la vén, si tothom no l'examina, es simplement perque s'tracta de una qüestió-bastant *fosa*.

**

Jo vaig á fer llum.

Y dech advertir avants de dir una paraula més, que faré llum sense encendre cap metxero, no siga cas que també 'm vingan á embarcar la ploma y lo tinter.

Vaig á fer llum intelectual: vaig á descriure's de la manera que puga y sápiga y Déu me donga á entendre la qüestió de Orient.

¿Ahont es la Turquia? ¡Al passeig del Cementeri!

Allá hi tenen sis dipòsits de gas més pansits que las calsas de un turch, més baixos que la Deuda de Turquia ó la de Espanya, esperant l' hora fatal de caminar, uns quants passos més y demanar que 'ls enterrin per amor d' Alá en lo corralet dels impenitents. ¡Pobre Ybrahim Lebon Effendi! ¡Pobre Mehemet Gil Bajá!

Vesaltres paguéu culpas y desavincencies agenes. Mentre per falta de consumidors teniu de tancar las portellás de las fogaines, y aneu pel camí d' evaporarlos com lo gas que ántes fabricau, se 'us sublevan las províncies que avants estavan mes quietas.

La Grecia 'us surt ab la llumanera, lo Montenegro ab lo petróleo; la Bulgaria ab la llum Blanch, y la Servia proclama la victoria sobre 'l gas ab la llum Victory.

¡Pobre Turquia! ¡Pobres gasómetros! sobre la pell del ase flach hi ván totas las moscas!

**

¿Ahont son los inglesos?

Anèu á la plassa de Sant Jaume, passant pels Dardanelos, o siga lo carrer de Fernando; miréu un edifici gran que hi ha á mà-dreta: al un costat hi veuréu una estàtua que d'ú á la mà un plech de comptes per cobrar; al altre costat un altra estàtua està ab las mans obertas per demostrar que 'no hi ha un quart; l'actitud de 'una y l' altra sembla que digan lo següent: «*Aquí se cobra y no se paga.*» A través de las finestres notaréu que hi ha gran lluminaria: l'últim suct de la pobra Turquia crema en los aparatos de gas.

Si 'us estéu á la porta un rato, es fàcil que vejéu un cotxe ficantse á Inglaterra tot furient; una renglera de guardias quadrantse, y un senyor ab unes patillas á la inglesa saltant del carruatje. ¡Saludéulo! Es Lord Albert Beaconsfield. Ell remena las cireras de Inglaterra.

Miréu que satisfit! En los seus ulls hi llegiréu que Castor Bismarck y Ramon Moltke l'hi han donat las més bonas esperances. En sus mans d' un paper escrit en llapis blau. ¡Es un telegrama!

Lo virey de las Indias madrilenyas diu que l'hi enviará lo contingent necessari y deble si convé y la cosa s'engresca.

Per xo lord Albert Beaconsfield pica fort de talons y ab aire de «*¿Quién me tose á mí?*» atravesça l' vestíbul mirant per sobre l' espalilla á lord Güell Derby, que es l'únich inglés que s'ha rentat las mans presentant la dimissió.

Ja 'n té tot dispositat per llançar los seus cruceros per tots los rius y las mars de la Russia, desde el carrier del Portal Nou al de Sant Pau, desde Pla de Palacio al Hospital militar.

¡Terribles e'ments de guerra, de la forsa de un comissionat de apremis y dos parellas de aguafuerte! Per pòlvora ¿que han de dur los inglesos? duh 'n comptes y papeletes d' apremi.

¡Ay pobre Russia!

**

¿Que s'ha fet del tractat de Sant Stéfano? ¿Que s'ha fet d'aquells pactes y contractes que tenian los consumidores ab las empresas, mediante los quals no podia aumentarse l' preu del gas?

¡Ah l' Inglaterra 's fica per tot. L' Inglaterra té gana. Los inglesos son insuportables. Fins,

cosa inaudita! al dir que 'ls richs no pagan y 'ls pobres sí, tracta de posar en ebullició los germens del socialisme qu' existeixen á la Russia.

Per xo la Russia, que per mes que digan no conta ab l' aliansa de ningú, enterament de ningú, ni pot refiarse més que d'ella mateixa, á ff y efecte de eviar una sorpresa, á entrada de fosch tanca las portas, per veure si en mitj de la fosquetat s' estrella algun navío de la orgullosa Inglaterra.

Per xo la qüestió es tant *fosa*; per xo es tant difícil senyalarli una sortida.

¿Qui guanyara al cap de val?

¿Hi haura guerra ó tindrà la festa en pau?

¿S' arreglarà la cosa diplomàticament?

¿Se reunirà l' Congrés europeo?

¿Prevaldrà l' tractat de Sant Stéfano?

¡Ah, si això dura, ni l' Inglaterra ni la Russia han de sortir amb la seva! La Turquia no tindrà més remey que permetre que las olas del mar s' emportin las cúpulas de Santa Sofia, vulgo gasómetros, y al cap de vall no higuanysaran ningún més que l' oli d' oliva, lo petróleo, la llum Blanch, la llum Victory, es a dir: las províncies insurrectes.

Salvo sempre que no vingan altres coses grosses é imprevistas.

P. K.

Gloria á la República francesa!

La festa de la pau, l' inauguració de l' Exposició ha sigut esplèndida. Grans iluminacions, entusiasme inmens corrent com lo llamp desde 'ls barris mes cèntrics als dels obrers.

Mes de 200 mil forasters arribaren a Paris lo primer dia.

Representants de tots los pobles han sigut testimonis de lo que pot una nació lliure y pròspera.

** Ah! Repassin les demés nacions.

L' exposició d' Inglaterra es la de rompre 's la nou del coll, Russia està exposada al mateix.

Turquia á desapareixre del mapa.

Alemanya s' exposa com tothom qu' intervé en una baralla, á rebre alguna espurna.

Y Espanya a morir d' anèmia è de fam.

Un botiguer consumidor de gas, aquest dia trobantse malalt féu testament:

Un dels pàrrafos mes culminants d' aquesta sa última voluntat, era lo següent:

«Prohibeixo terminantment que s' inserti l' anuncí de la mèva mort y lo dels mèus funerals en lo Diari de 'n Brusi.»

Si tothom ho fes aixís, tal vegada 'l senyor Mañé y Flaquer ò diria faba ó dimitiria.

Lo célebre gefe econòmic donant l' ordre d' encendre 'l gas als estanquers demostra dugas coses.

Primera: demostra qu' es gefe perque s' fa obelir.

Pero demostra també qu' en quan á econòmic no 'n té res.

Lo gas als estanquers los surt molt car.

Xascos de la naturalesa.

A Solsona tenen un rector que feya rogativas perque plogués.

Y 'ls núvols s' aguantaven l' ayga.

Un dia averigua 'l tal rector que uns quants joves d' aquella ciutat tractaven de donar un ball.

Figúrinse vostés. Fins los pels mes curts de la corona se l' hi van posar de punta, y en un rapte de santa indignació vā exclarar:

«Ja que ballan y que ballant ofenen al cel, es inútil que fem rogativas. Que continui la sequia.»

Los joves tiran avant, donan lo ball, y... jo miracle! al dia següent vā ploure.

Vaja, Sr. rector de Solsona, un' altra vegada enguixi.

Y vesaltres pagesos que 'us moriu de set, si no 'n hi ha prou ab las rogativas, vinga cargar-hi unes quantas americanas.

Alguns contractistes de obras públiques, sembla que abusan de la miseria dels pobres jornalers.

No contents en rebaixar lo preu del jornals,

fan treballar onze horas, quan els se'n treballan déu, empleant de mes a mes per los pobres que s'veuen forcats per la miseria á treballar baix las sèves órdres, las paraules mes duras y aspres; aixis com los tochs de trompeta pera començar la feina, y per cert que 's din que sempre avansan al relleje de la catedral.

Sembla impossible que hi haja tant poca caritat!

Y de segú que 'ls tals contractistes se diulen catòlichs, apostòlichs y romans.

Hem rebut el cartell del certamen literari que celebra la societat *L' Aranya*; no 'l publicuen per la falta de espay; però 'l recomaném a tots los que cultivan la poesia humorística.

Los premis son oferts per diferents societats

Un pobre home cansat de viure vā decidir treures ell mateix del mon, pero no vā contar, per està tranquil del tot en que á Espanya 'ls capellans se ficen hasta en la vida... dich mal, en la mort privada de la gent.

Lo poble en pes volgué acompañarlo al cementiri, pero al Sr. Reció no li vā donar la gamma y 'l feu enterrar acompañat del jutge municipal y d' una parella de Guardia civils.

Pot ser perque no s' escapés.

Tot això ha succehit a Palamós.

Arcades com lo de Castelló d' Ampurias valen un' hostia.

A n' aquell poble hi ha dos salons de ball. A la quènta l' un es legal y l' altre es ilegal.

Los joves estaven enamorats del últim, està clar, y 'l batlle de Castelló 'ls nega 'l permis per baixar en lo saló que pretenian.

Los joves que si, avants de anar al saló de la devoció del Arcalde, s' en anaren al inmediat poble de Vilasacra, y lliures al últim de la jurisdicció del arcalde de Castelló 's feren un tip de ballar de ca'l ample.

¡Ay infelisos! No sabian ells la que se 'ls esperava.

Al tornar á Castelló 's troben ab l' arcalde acompañat de civils que 'ls detè y 'ls demana la cédula.

¡Y vels'hi aquí que quedan presos los joves que no la tenian! ¡Y donchs que s' creyan?

Podrán no detenir als lladres, pero als joves que ballan á disgust del arcalde.... ¡No faltava mes!

Al inaugurar-se la Exposició de París vā ploure, y vā ploure molt en aquella ciutat.

Ja 'n vuenyen, no féu rogativas.

Inauguréu Exposicions.

Lo cel s' ha tornat democrata.

«Flors d' enguany» se titula un nou tomo de poesías catalanas de vários autors colecciónat per D. F. Rodriguez Bolívar.

La colecció es agradable y algunas de las poesías se distingueixen per sas bonas condicions.

Lo ministre de Comers al inaugurar la Exposició universal vā dir que la república ha volgut per medi de l' Exposició senyalar sas tendencias, donar mostres de sa fe en l' estabilitat y fecunditat de las sèvas institucions y proclamar sa confiança en las simpatías dels governs estrangers. La Exposició, ha dit al terminar, es una prova eloquènt de la virilitat de la República.

Lo president de la República durant la ceremonia anava rodejat de prínceps estrangers.

Vels'hi aquí una República que 's rossa y es tractada ab consideració y respecte per la gent més d' upa que hi ha á Europa.

Lo capitá Boyton que comença á treballar avuy en lo port es una cosa notable.

Té un traje, ab lo qual no s' enfona.

Ell si que no té necessitat de nadar y guardar la roba, ja que la roba se l' emporta ab ell.

A Betlém sobre la Bona-nova varen reunir-se lo diumenge passat alguns centenars de catòlichs.

No hi faltavan los sèus capellanets corresponents que tots atafegats omplien llistas y demandaven quartos als assistents.

Ignorém si varen quedar desbrotadas las farigolas de aquellas muntanyas.

Lo que sí podem dir que de aquestas ren-

nions acostumran á sortirne coses més diversitats què las del diumenje.

Ja tenia rahò un sargentó andalus, que al saber lo de Betlem, exclamava:
—Això empiezan los belenes.

En molts carrers aquests últims dies hi ha hagut cassos d' obrers que han eaygut extenuats per la fam y la miseria.

Lo treball cada dia es mes escàs.

Passan de 2.000 los obrers que s' han presentat inutilment al emprissari del derribo de la muralla de mar, demanantli ocupació.

Finalment, una professió de infelissos treballadors sense feyna, vā recorre aquests dies la Rambla, passejant un lletreiro ab lo qual demanavan una caritat al pùblic.

** Ja per are no trobo mes que un medi per conjurar la crisis y donar menjá al qui té gana.

Madrít es la terra més felis del mon.

Allí las massas treballadoras no son coneugudas; y las crisis s' evitan mentres se paguin correntment los sous consignats en los pressupuestos.

Per xó allá may del mon s' estrençan las fuentes de prosperitat.

* Are bè? Volen acabar la miseria? Donchs alcansin dé las empresas dels ferro-carrils que trasladin á la vila del Hipòdromo quatre ó sis mil treballadors sense feyna, á veure si veient la miseria d' aprop, s' esborronaran.

LO BARBER.

Fart jo, fart to' hom. (Vulgo.)

Assentat, creuhat de camas prop la porta del carrer y al compàs d' una guitarra divertit canta 'l barber:

—¡Oydá!
Jamay faltí forsa llana.
per clatells pogué esquilá.

—Ja sé que s' esclama 'l pobre ja sé que s' esclama 'l ric
ja sé que 'l govern se porta malament pe 'l seu país...
pro. ¡Bhái!
Jo 'l que vull que hi hagi llana
per clatells pogué esquilá.

Ni que tots los treballs pleguin,
ni que plegui lo comers,
ni que 'ls establiments tanquin
ni qu' obri mal lo govern,
re 'm fá
Mentre hi hagi forsa llana
per clatells pogué esquilá.

Ni qu' apujin los queviures,
ni qu' apujin los lloguers,
ni que per cualsevol cosa
douguin molts honors y creus,
re 'm fá.
Mentre hi hagi forsa llana,
per clatells pogué esquilar.

Quan un religiós predica
fent sermons molt eloquents,
y ab la séva gran palica
converteix a molta gent,
ibe vâ
Això vull: que hi hagi llana
per clatells pogué esquilar.

Assentat, creuhat de camas,
prop la porta del carrer.
al compàs d' una guitarra
aixerit canta 'l barber:
—¡Oydá!
Jamay faltí forsa llana.
per clatells pogué esquilá.

S. GOMMA.

Principi de una proclama del general Martínez Campos:
«Soldados: vuelven á romperse las hostilidades etc»
¿Qué s' creyan senyors?
Aquí tenen la mostra.
Saben que vol dir això? Que tornin á amanir los fanalets per fer novas lluminarias.

Diu que 'ls insurrecces son de color.
Exactament, un color que pasa de castaño oscuro.

Sembla que 'l Congrès pensa reunirse de nit.

Vels'hi aqui que si 'l Congrès residís á Barcelona no podria realisar aquest propòsit.

A menos que 's conformès á pagar 'l impost sobre 'l gas.

Hi ha una verdadera epidemia de rellotges.
A més ascendeixen los que s' han parat tot de repent.

Entenémos: se tracta de rellotges de gas.

Vels'hi aqui uns rellotges que també senyalan 'l hora.

Lo dia que marxin, senyalaran 'l hora de que 'l Ajuntament marxa també.

—No han vist los àrabs que treballan al Circo?

Donchs creguin que valen la pena.

Salts y equilibris inverosímils, rasgos de forsa y agilitat sorprendents, en una paraula no poden imaginarse una cosa semblant.

Los moros han derrotat al doctor Letamendi autor de la gimnàstica cristiana.

La gimnàstica mora es molt superior.

A pesar de que á cada exercici sembla que s' han de rompre las costellars, lo pùblic s' ho nura molt tranquil.

—Naturalment, com que son moros!

Tenen la ventatje, encare que caygan de no poderse rempre lo batisme.

EPITAFI:

Jau aquí un Ajuntament
que morí de un gas-t-Amen.

Refrans adobats.

—No hi ha pitjor sort que 'l que no vol dimitir.

—Ja pots xiular si 'l arcalde no vol anar-se'n.

—De un impost al apremi, del apremi al embark, del èmbarch á la forca

—Tant y tant va 'l impost á la font que al últim no 's paga.

—Afàtam y digam comissionat d' apremis.

—Ajuntaments vindrán que de casa 'ns treurán.

—De batlle y de regidor se n' ha de venir de mena.

—Qui pert los suscriptors pert lo seny.

—Brusi, Brusi, Brusi,—calsas de papé—defensá 'ls impostos—no t' está gens bê.

—Are pujará en Sagasta.

—¿Com ho sabs?

—Es molt senzill: per cobrarli 'l gas que tè entre mitj del nom.

Segons dihuen de Constantinopla, alguns tractaven de tornar á entronizar á n' en Murat.

Ja sé sab.

La Russia l' hi ha fet molts blaus á la pobra Turquía, y amigo, dels blaus ne surten los murats.

Los constitucional's han fet un viatje á Valencia.

—Mais enguanyats diners del carri!

Per veure la lluna de Valencia, no tenen pas necessitat de moare's de casa séva.

Un descubriment.

Al sentir parlar continuament de las fuentes de prosperidad, hi ha pagesos de seca que 's figuraren que aquestas fonts rajan aygua.

Altres que no poden tastar ví, s' imaginan que son las ajetas de las botas y 'ls barralons.

—Ah! tontos!

—No sabeu que son fuentes en castellà?

Son las platas que 's trenhen á la taula.

Las fuentes de prosperidad, son donchs las platas del pressupuesto.

Lo tren ab que 'n Cánovas vā anar á Toledo, vā descarrilar.

Es tant propens á descarrilar lo Sr. Cánovas, que no es pas estrany que no vaja ferse mal.

Los turchs pensan proclamar sultán á M. Bidel.

Entre 'l lleó d' Inglaterra y 'l os de la Russia 'ls pobres turchs no saben com sortirse'n.

De aquestas coses no se 'n desenpallega ningú mes que el célebre domador.

Lo Cardoner de Manresa atribuix a una monja que vā sortir del convent y á la qual importunavan preguntantli perque se 'n havia anat, la següent frase:

—Jo havia entrat al convent per servir á Déu, y no per servir als homes.

—Qui son los homes qu' entran á un convent?

—Aqui vè de pél aquell ditxo. Ja t' ho dirán de missas.

Una ocurrencia de un botiguer.

—Com que cap al tart no podem encendre 'l gas y 'ns que iem á las foscas, de aquí resulta que 'l botiguers no podem veure al arcalde.

Dos classes d' industrials han fet negoci ab la qüestió del gas.

Lo primer es en Victori, que segons tinch entés fins vel aixecar una estàtua de plata a n' en Faura.

Los altres industrials son los óbtichs.

—Se figuren vestés que n' han venudas pocas d' ulleras?

Com que cap al tart un hom no hi véu gens.

Per un carrer del Ensanche hi passa un senyor á altas horas de la nit.

Un home de mala fatxa, d' aquells que ab la cara ja pagan, l' hi surt al pas y l' hi pregunta:

—Faria 'l favor de dirme quina hora es?

Lo senyor se fa dos passos endarrera, 's trèu l' estoch y apuntantli respon:

—Aquí tè la minutera, miriu vosté mateix.

Un subjecte tenia lo costum de donar una pallissa cada dia á la sèva dona.

Un dia per compte de pegarli, vā dirli:

—Mira noya, avuy me haurás de dispensar; no estich de humor.

Al endemà la pallissa vā caurehi mes forta que may.

Després que la dona hagué sumicat mes rato que lo que tenia per costum, exclamá:

—Noy, mira, francament, aquesta pallissa hi trobada una mica agre: era passada.

CANTARELLAS.

Amor meu, dius que pateixes
y que 't gas-tas tant y tant;
ves que no hu sàpiga en Faura
é sino t' embargarà.

X.

Ahir al teu costat nina
me puja un perfum al nas,
que vaig pensá si tindrias
alguna escape de gas.

X.

M' has jurat que 'ns casarem
quan puguim l' impost del gas;
casi, casi, vaig veient
que no 'ns podrem casar may.

M.

Una beata que 's diu Tresa
digne un dia á n' en Bernat:

—Vosté tè lo cel lancat

puig m' y vā á missa ni resa.

Y ell qu' es molt trèmpat per cert
l' hi respongué: —Això es mentida,
vinga y veura allí á l' exida
com hi tinch lo cel-obert.

D. P. F.

—Jo no tinch cap pél de tonto,
deya en R. o en Bernat.

Y aquest l' hi deya: —Carat!

Que no 'n teniu cap jo conto,

icom que aneu tant afeytat!

F. L. Y. B.

A un melje una mare un dia
preguntava: ab ànsia pia:

—¿Qué l' hi sembla del meu fill?

Y l' auje: —Hi responia:

—Ja 'l tè fora de perill

—De veras? Oh no pot sè

Senyor doctor no s' irrà i

l' hi ha g de si i no u cal'aré:

en tant que un melje l' visiti

sempre en perill lo veure.

J. R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinalles dignas d'insertar-se als ciutadans C. Ninis, S. Q. T., B. Manlleuhench, B. Borotau, Noy Maco, Mai Erba, F. Pallanga, Ilusionat y Un Urzellés.

Las demés que no s'mencionan no s'serveixen com y tampoch lo qu'envian Albert Bañeta, Punts suspensius, Jenani, Xemaneja, Xius, El P. del meu Pare, Cuba, Un Tenori, M. N. O., Aucell filosop, S. Go...ia, P.eta Retirat, R. Picolis, P. T., P. Encarnació, T. Freixa, F. Francolió, Cap y Pota, S. T. A., T. P. y G., Campana de Gracia, Noy de'n Quirc y Lo pages.

Ciutada B. Borotau: Hi anira treca-closesas y combinació numérica.—B. Manlleuhench: Idem la conversa.—S. Q. T.: Insertarem la mudansa.—C. de Petxinás: Publicarem lo triàngul—Ganyotas: Idem lo treaca-caps—Campaner: Hi anira la combinació numérica—Diamant: Publicarem varias coses de lo qu'envia—Sarahí de Reus: Hi anira un geroglífich—Lengurillus: Idem quadrat numéric y mudansa.—S. Arnau: Insertarem lo quadrat—Noy magre: Idem los problemes.—Lector de la Campana: Gracias per la noticia: la senmana enant ne farém un suelto—Ganyotas: Anirà la conversa—Jarrichel-ii: Idem lo treaca-caps—Joaneta C.: No es de la indole de la Campana—Zarandieta: Aprofita-rem les dues poesias—Gasòmetre: Queda compàsicut—Trill: Publicarem la conversa.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Mar-col-fa.
2. Id. 2.—Car-lo-ta.
3. ENDAVINALLA.—Paraygua.
4. ANAGRAMA.—Pare—Pera.—Rapé.
5. CONVERSA.—Pia-no.
6. SINONIMIA.—Cap.
7. TRENCÀ-CLOSCAS.—Val mes ensiam que gana.
8. GEROGLIFIC.—Per veure coses no hi ha com viure.

Ha endavimat totes las solucions que hi fés. N' han endavisaades 6, B. Borotau y Jenani; 5. Diamant y Bombo Manlleuhench; 4. Mossol Fornalench y Trencales; 3, D. Setroc, Campané, y Punts suspensius; 2, Ganyotas; y 1 no més C. de Petxinás, A. Bañeta y S. Q. T.

I.

Dos tení es molt poch tenir,
hu-tres per los camps la trobas;
dos-hu quant pèl mar paseijo,
y l' tot es nom de dos noyas
germanas molt ressaladas,
molt sandungueras, molt monas
que à la Comedia y Olimpo
treballan com damas jovas.

CALIPETICOL.

II.

Corra sols una vocal
en tota aquesta xarada.
La segona es musical;
tres-quatre vol dí esguerrada;
dos-quarta hu sol se habitada,
y el meu tot es general.

JENANI.

ENDAVINALLA.

Me faitj y 'm fan;
si 'm faitj, se 'm mejan
y 'm portan si 'm fan.
Lector endevinam
que ja he dit bastant.

JENANI.

SINONIMIA.

Si totas l' iglesia
totas hi darás,
y si 't ficas dintre
totas hi veurás.
A totas, si totas
per plassa ó carrer
quant menos t' ho pensas
totas veus també
No hi donguis mes totas
que 's cert lo que 't dich.
Lector ab sis lletras
sis tots tens escrits.

JENANI.

MUDANSA.

A la vila de tot hi ha
un tot qu' crech que 's molt gran
y per cert que put bastant
del molt tot qu' allí s' hi fa.

BOMBO MANILLEUENCH.

BOYTON.

Acaba de arribar lo célebre náutich, lo Capità Pau Boyton, que ab lo seu aparato de salvació, donarà en lo Port de Barcelona una prova de l' importància del seu invent, lo qual permet estar comodament y ab totes posicions los humà flotant sobre l' aigua y ab llibertat

complerta de moviments, fins al estrem de poder menjar, llegir y dormir.

Es tan maravellós aquet aparato insumergible, que permet viatjar sens perill y ab tota seguretat, fins ab mar tempestuosa, conservant lo cos humà sech y calent, podent sostenir un pes á flote de 300 lliuras.

Boyton porta fets infinitat de viatges atrevits; va anar y tornar de Inglaterra á França, traspasant lo Canal de la Mancha, va baixar ab un dia lo Mississipi, desde Baya-Gola hasta Nova-Orleans, que son 100 millas de distància; va anar també desde Toledo pèl Tajo, fins á Lisboa etc., etc.

Recomeném á nostres lectors que vagin á veure'l, que no s' enpenedinarán, y aquí tenen un dibuix que aclara aquesta esplicació.

TRENCA-CAPS.

IRUN.—RAJADELL.—CORUÑA.—VALENCIA.—LUGO.—NANTES.—FRANÇA.—ARAGÓ.—ATMETLLA.—ARBÓS.

Posar aquets noms en columna vertical de manera que la primera lletra dongui 'l nom de una vila catalana.

RUY-BLÁS.

PROBLEMAS.

Forman un remat 2,073 caps de bestiar, compostos de bous, vacas, ovelles, bens, cabras y cabrits. Sabent que hi ha 5 vegadas mes bous que vacas; 7 vegadas mes vacas que ovelles; 8 vegadas mes ovelles que bens; 3 vegadas mes bens que cabras, y finalment 2 vegadas mes cabras que cabrits, se desitja saber quans caps hi ha de cada classe.

GIL BLÁS.

GEROGLÍFICH.

HOMES
ASSESSINS
MALVATS

HOMES DE BE

INFAMES
LLADRES.

X X X.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasse, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

L' ex-emperador y l' àguila imperial.

Aquí 'l teniu ja borratxo.

Apuros de un cansalader.

La minyona y la sogra.

¿Ahont es l' àguila?

Busquéulo quan bebia.

Ay, ay... ¿Ahont son los caps de porche?

¿Ahont es la sogra?